

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O položaji v Makedoniji.

Odkar se je v Berlinu zaključila mirovna pogodba, ki zahteva za Makedonijo podobno upravo, kakršno ima otok Kreta, Grki neprestano obrekujejo in črnijo bolgarski narod pri turških oblastvih. Poslednjim je pa to ravno prav, da imajo kaj povoda preganjati najboljše bolgarske rodoljube v tem kraju. Turčija niti ne misli uvesti onih reform v teh krajih, katere je sklenil kongres v Berlinu, ki je pustil to deželo še pod neposredno turško vlado. Bolgarski narod v teh krajih ima mnogo sovražnikov, pa najglavnejši je grško prebivalstvo, posebno duhovništvo in inteligenca, ki vidi v bolgarskem elementu največjo zaviro uresničenju svojih velikogrških teženj. Grško duhovništvo kaže neizmerno sovraštvo proti Bolgarom, bolgarske cerkvi in duhovščini, podvržene bolgarskemu eksarhu. Z raznimi zvijačami skušajo odtrgati jedno župo za drugo od bolgarske cerkve s pomočjo Carigradskega patrijarha. Nasprotje mej Bolgari in Grki kaže se v vseh zadevah, ki se tičejo šole in cerkve, zlasti v mešanih okrajih, kjer se nesta obe cerkvi natančno ločeni.

Vedno črnijo bolgarsko prebivalstvo pri turških oblastvih, da se pripravljajo k ustaji, da popolnem otrese turški jarem. Turška oblastva rada verjame takim obrekovanjem. Saj že Turki itak mislijo, da je vsa Makedonija preprežena z revolucijskimi komiteti, in že samo čakajo, da pride kaka tožba, da morejo zapreti kakega premožnejšega ali izobraženega Bolgara, ga ukovati v železje, obsoditi v večletno ječo ali pa prognati v Malo Azijo. Na ta način so že pogubili najboljše makedonske rodoljube.

Poslednji čas pa še na drugi način davijo Turki bolgarsko prebivalstvo. Kakor razbojniki napadejo bolgarske hiše in jih ropajo. Ako se jim Bolgar postavi v bran, ga ubijejo, ali mu pa s silo odvedo ženo in otroke. Turška oblastva za vse to dobro vedó, pa se nič ne zmenijo, čemu tudi, saj trpi le bolgarska raja. Roparstva, poboji, požiganja bolgarskih sel, podiranja bolgarskih šol in preganjanja bolgarskih učiteljev se poslednja 4 leta neprestano ponavljajo.

Evropski konzuli za vse to dobro vedo, pa se nič ne zmenijo. Kaj je mari hladnokrvnim diplomatom, če se iztrebi ves bolgarski narod, vsaj ne bode

nikdar zopet mogel s svojim gibanjem sprožiti jim tolikanj nepovoljnega vstojnega vprašanja. Da se evropske države po 15. odstavku Berolinske pogodbe se zavezale gledati, da se v teh krajih uvedo reforme, to pozabljajo. Čemu bi pa tudi nadlegovale sedaj njih dobrega prijatelja Turka, vsaj ne gre za kakega žida, ampak samo za Slovana trpina.

Novejša poročila iz Makedonije, katere prijavljajo bolgarski, pa tudi nekateri evropski listi, ne pripovedujejo več o posamičnih umorih in ropih, ampak o strahotah in zverstvih v velikih razmerah. Mohamedanski roparji oropajo in požgo cele bolgarske vasi, moške, ženske in otroke pa odpeljejo seboj in jih ubijejo kje v gorah, ako jih ne odkupijo njih sorodniki za visoke vsote.

Bolgarska raja se še ni nikdar tako preganjala in to v takej politični tišini, kakor se sedaj v Makedoniji. Grozodejstva turških roparjev sedaj nikdo ne ovira in ne kaznuje. Nedavno je bil v Debru ubit arhimandrit Feofil, in morilec se ni nič zgodilo, četudi so dobro znani. Posebno je položaj v severo-zapadnih krajih Makedonije jako obupen, nad 400 ljudij je v kratkem bilo od turških roparjev pobitih in razmesarjenih. Koliko so jih pa po nedolžnem zaprla in prognala turška oblastva, ni znano.

Evropski državniki se pa zato ne zmenijo, ampak bavijo se z zadevami Zahodne Afrike, Črnege morja, Madagaskara, Tonkinga in Kitaja. Od njih tedaj ni pričakovati nobene pomoči. Angleški premier bi morda storil v tej zadevi kak korak, a ima polne roke dela doma, volilna reforma, Irska, Egipt mu napravljajo dovolj skrbi in mu ne ostaja časa, da bi obrnil svoje oči tudi v Makedonijo. Pomoč je mogoča samo od jedne strani, od koder se nadejamo, da tudi pride — od Rusije.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 2. decembra.

Uradni listi na Dunaji in v Pešti so v nedeljo objavili sankcionirane sklepe delegacij o proračunu za 1885. leto, dokladnem kreditu za 1884. leto in končnem sklepu računov za leto 1882.

V prihodnjem zasedanju državnega zbora pridejo na vrsto skoraj gotovo nekatere spremembe volilnega reda. Dunajska predmetja se bodo uvrstila v skupino mest. Do sedaj so volila s kmetiskimi

občinami. Češki listi zahtevajo, da se tudi več krajev na Češkem, ki se po številu prebivalstva in velikosti davkov smejo prištevati mestom, uštejejo v skupino mest. Ta poslednja zahteva pa že ne ugaja nemškimi liberalcem, ker bi utegnili povečšati nekoliko število českih državnih poslancev. Tako piše „N. fr. Pr.“, da bi se moralo premeniti število poslancev volilnih skupin, ko bi se ti kraji uvrstili mej mesta. To bi pa bila že sprememba ustave, za kar je pa treba dvetretjinske večine v zboru. Tega pa nemški liberalci ne bodo drugače dovolili, kakor če je jasno dokazan mestni značaj dotičnih krajev. Ta značaj pa ni zavisen od števila prebivalstva ali pa množine davkov. Iz tega smemo sklepati, da liberalci ne bodo podpirali te spremembe volilnega reda. Ker ni natančno določena definicija mestnega značaja, bodo se povsod izgovarjali, ta kraj nema mestnega značaja, pa ga ne bodo hoteli uvrstiti mej mesta. Razen omenjenih sprememb volilnega reda utegne priti pred zbor še nova razdelitev volilnih okrajev na Moravskem, pri kateri se bode bolj oziralo na narodnostne meje.

Dr. Rieger je v nedeljo imel v českem klubu obširen govor o političnih odnošajih ogerskih in razmerah mej českim in madjarskim narodom. Govoril je jako prijazno za Madjare. V začetku je omenjal, da so nekaj časa Madjari res nezaupljivo gledali na Čeha, kajti bali so se, da bi ti utegnili majati njih državopravni položaj. Levica je tudi skušala v državnem zboru Čeha k temu zapeljati. Čehi pa neso hoteli za levičarje nositi kostanja iz žarjave. Na dalje je govoril zavratno sumničeno, da so Čehi panslavisti. Rekel je, da Čehi nimajo nikakršnega povoda mešati se v spor, ki je navstal mej Hrvati in Madjari. Ravno tako ni nobenega uzroka, da bi se Čehi potegovali za Slovake, ki so se celo literarno odločili od njih. Konci govora je tudi omenjal, da so Čehi tudi prijatelji avstro-nemške zveze. Mi smo radovedni, kake koristi bodo imeli Čehi od tega laskanja Madjarom, katerim na ljubo so se odrekli celo simpatij do bratskih slovanskih rodov. Če mislijo, da jim bode to pomoglo doseči pravice česke krone, se jako motijo. Madjari preveč sovražijo vse slovanske rodove, da bi se kje in kdaj potegnili za Čeha. Najbrž bode to bratenje z vrati slovanstva škodovalo le Čehom samim in slovanskej stvari.

V nedejo je bil občni zbor podporne blagajnice moravskih gasilnih društev, katerej pripada 244 društev s 13.039 možmi. Zastopanih je bilo pri občnem zboru 180 društev, mej njimi 50 českih. Predsedoval je deželni odbornik Belrupt, župan Engel jih je pozdravil v imenu mesta. Nemci neso mogli, da ne bi pokazali sovražstva do Čehov. Stavili so predlog, da se uložijo peticijo na deželni zbor za razdelitev blagajnice v nemško in česko. Pri volitvi odbora voljeni so samo Nemci.

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Drugi del.

I.

(Dalje.)

— Kaj si imel danes? vprašala sem ga: — kaj mi nesi hotel povedati?

— Neumnosti! mala neprijetnost, odgovoril je. — Pa vender ti sedaj lahko povem. Dva mužika so poslali v mesto.

Pa jaz nesem pustila, da bil do konca dopovedal.

— Zakaj mi pa nesi povedal, ko sem te vprašala pri večerji.

— Povedal bi ti bil kaj neumnega, kajti bil sem jezen.

— Baš tedaj bi bila rada slišala.

— Zakaj.

— Mari misliš, da ti nikdar v ničem ne morem pomagati?

— Kako mislim? rekel je in vrgel proč pero. Jaz mislim, da brez tebe živeti ne morem. V vsem mi ti ne le pomagaš, temuč tudi vse delaš. Sedaj jo pa nesi zadela! zasmejal se je. — Saj živim samo zate. Zdi se mi, da je vse samo zato tako dobro, ker si ti tukaj, da tebe treba...

— Da, to vem, jaz milo dete, katero je treba tolažiti, rekla sem s takim glasom, da je tako začudeno pogledal, kakor bi me videl prvokrat. — Pa jaz nečem pokoja, dovolj, da ga imaš ti, prav dovolj, pristavila sem.

— No, le poslušaj, kaj je bilo, začel je pripovedovati hitro, pretrgavši mi besedo, kakor bi se bal pustiti meni do konca dopovedati: — kako bi ti to razsodila?

— Sedaj nečem poslušati, rekla sem. Če tudi bi ga bila rada poslušala, pa prijetno se mi je zdelo rušiti njegovo mirnost. — Jaz nečem le igrati življenja, a hočem živeti tako, kakor ti.

Na njegovem obrazu, na katerem se je vse tako bistro in živo izraževalo, videla se je bolest in posiljena pazljivost.

— Živeti hočem jednako s teboj, s teboj...

Pa jaz nesem mogla končati stavka, taka žalost, globoka žalost se je brala na njegovem obrazu. Melčal je nekaj časa.

V čem pa ne živiš jednako z menoj? rekel je, — v tem morda, da se jaz vozim, a ne ti z izpravnikom in pijanimi mužiki...

— Ne samo v tem, rekla sem.

— Radi Boga te prosim, poslušaj me, draga moja, nadaljeval je, — jaz vem, da razburjenje napravlja le bridkosti, skušil sem to v življenji. Ljubim te in tedaj se prizadevam, oteči te vsacega nemira. Moje življenje obstoji v ljubezni do tebe, ne oviraj me tedaj živeti.

— Ti moraš vselej imeti prav! rekla sem, ne da bi ga bila pogledala.

Jezilo me je, da je zopet v njegovej duši vse jasno in pokojno, ko je v meni bila jeza in čuvstvo, podobno kesanju.

— Marička! Kaj ti je? rekel je. — Govor ni o tem, imam li jaz prav ali ti, a popolnem o drugem: kaj imaš ti proti meni? Ne govori tako hitro, pomisli malo, potem pa povej, kaj misliš. Ti si ne-

Hrvatski sabor se snide 28. t. m. Dovolil bode budgetni provizorij in volil regnikolarno deputacijo, potem se bode pa zopet razšel. — Odbor za vseučilišni ples je objavil po listih, da letos ne bode tega plesu. V odboru se nikakor neso mogli sporazumeti zaradi raznih stvarej. Tako so nekateri hoteli, da se banica izvoli za „lady patronesse“, drugi pa v to nikakor neso hoteli privoliti.

Specijalni odsek za pretresovanje reforme **ogerske** gospodske zbornice je končal svoje delo. Največje nesprotje mej vlado in njega člani se je kazalo pri odstavku, ki določuje, da se bode pri imenovanju dosmrtnih članov zbornice posebno oziralo na one, ki so sedaj bili člani zbornice in se pridno udeleževali njenega delovanja. Opozicija je očitala vladi, da s tem hoče samo uplaviti na one člane gospodske zbornice, da bi raji privolili v zbornično reformo, češ saj itak ostanemo zbornični člani, če ne dedni, pa vsaj dosmrtni. Pa tudi privrženci vlade neso bili za to določbo posebno navdušeni. Le energičnemu zagovarjanju ministerskega pred sednika se je posrečilo, da je ta odstavek bil vsprejet z jednim glasom večine.

Vnanje države.

V **italijanskej** zbornici se je začelo posvetovanje o železnični konvenciji, ki bode precej časa trajala. Lsti se sedaj še ne bavijo s to zadevo, temveč le pretresujejo budget. Opozicijski časopisi računajo, da bode Italija imela prihodnje leto 34 milijonov primanjkljaja, ne pa 10 milijonov preostanka, kakor je trdil finančni minister. Tudi ko bi Italija za prihodnje leto imela res kaj primanjkljaja, bi to še ne kazalo na slabo finančno gospodarstvo sedanje vlade. Po Novem letu bode namreč odpravljen mlinski davek, ki je dolgo trl italijansko prebivalstvo, zlasti ubožnejše. Da se bodo vsled tega ponžali državni dohodniki, je naravno. Pa že to je veselo znamenje, da Italija more sedaj odpraviti ta davek, ko druge države le davke povišujejo in nove razpisujejo.

Francoska zbornica je v soboto sklenila s 293 proti 237 glasom, da se takoj odpravijo dosmrtni senatorji. Misli se pa, da si bode zbornica še premislila, in ta svoj sklep preklicala. S tem bi samo zavlekla nov volilni red za senat, kajti misliti ni, da bi senat v to privolil.

S **francosko-kitajskega** bojišča nemamo pričakovati kmalu nobenih odločilnih bojev. „National“ ve povedati, da se poprej ne bodo nadaljevala diplomatska pogajanja mej Francijo in Kitajcem, dokler se ne odposljejo najnovejša podkrepitvenja v Tonking in Kitaj. Vojne operacije se pa začno še le, ko ta podkrepitvenja pridejo na svoja mesta. To pa more trajati še nekaj tednov. Angleški listi so raztrosili vest, da kitajskemu vojnemu brodomu zapovedujo več nemških častnikov. Nemški častniki pa to zanikavajo in pravijo, da se s takimi lažljivimi poročili hočejo samo razdirati dobri odnosi mej Nemčijo in Francosko.

Dopisi.

Iz Metlike 28. novembra. [Izv. dop.] Radi priznavamo, da je naš v Postojino odhajajoči sodnik g. Žužek to leto skoro izključno slovenski uradovalec. Tožbe, zapisniki itd., vse se je pisalo v gladki slovenščini in tudi razsodbe izdavale, so se v slovenskem, našemu prebivalstvu jedino umljivem jeziku. V tem oziru obžalujemo odkritosrčno in iskreno njegov odhod, to tem bolj, ker si je po svojej uljudnosti pridobil naše spoštovanje.

Od njegovega naslednika g. Trenca se na-dejamo, da bode kar se tiče slovenskega uradovanja, posnemal g. Žužeka vzgled, da ne bode protivnik naših narodnih zavodov, ker k temu ni najmanjšega povoda. Naši narodni zavodi, oziroma naša čitalnica

zadovoljna z menoj, in tudi najbrž imaš prav, pa povej mi saj, kaj sem zakrivil.

Pa kako sem mu mogla povedati, kaj je bilo v mojem srci. To, da me je on tako hitro razumel, da sem bila najedenkrat zopet otrok pred njim, da nesem ničesar mogla storiti, kar bi on ne bil uganil in že naprej ne videl, me je še bolj vznemirilo.

— Nič nemam proti tebi, rekla sem. — Samo dolg čas mi je in rada bi, da bi mi ne bilo. Pa ti govoriš, da tako mora biti in zopet imaš prav!

Rekla sem to in pogledala ga. Dosegla sem, kar sem želela, mirnost je izginila, strah in bolest sta se brali na njegovem obrazu.

— Marička, rekel je s tihim in nemirnim glasom. — To neso šale, kar midva delava sedaj. Sedaj se rešuje naša osoda. Prosim te, ne utikaj se vmes in poslušaj me do konca. Zakaj me hočeš mučiti!

Pa jaz sem mu vendar pretrgala besedo.

— Jaz že vem, da bodeš ti imel prav. Ne govori več, ti imaš prav, rekla sem hladno, kakor bi ne govorila jaz, ampak nek hudobni duh v meni.

— Ko bi ti vedela, kaj delaš! rekel je s tresočim glasom.

ne prestopi nikdar po zakonih določenih mej in mi se ponasamo, da smo vsikdar bili in ostanemo lojalni. Zatorej do današnjega dne nesmo mogli razumeti, zakaj se je gojilo toliko nasprotstvo proti našej čitalnici, da je bilo celo diurnistom prepovedano hoditi v čitalnico. Čemu kaliti nedolžno veselje in pri nas, v tako oddaljenem kraju, potrebno zabavo, kakeršno nam ponuja baš čitalnica s svojimi veselnicami, z obilico časnikov in občevanjem družabnikov?

Omenjena gospoda sodnika se premestita okoli 10. decembra. Odhajajočemu kličemo: Z Bogom! Na svidenje! Novo došlemu pa kličemo: Dobro došel! Na zdravje!

Iz Loža 30. novembra. [Izv. dop.] (V Loži ni več anarhistov.) Kakor se v današnjem času več ali manj o anarhistih govori in piše, tako se je tudi v našem kraju taka govorica raznesla. — Ker so na Dunaji dva anarhista obesili, v Ljubljani nekatere zaprli, si misli zvita tukajšnja glava, zakaj bi jaz nekaj anarhistov mej poštene potomce starodavnih Jahodov ne postavil, morebiti, da mi ta izvrstna iznajdba kaj dobička vrže, če ne v denarjih, pa saj na svoji časti kaj pridobim. — Od samega veselja pa te iznajdba ni mogel za-se prihraniti, ampak jo pri prvi priložnosti v družbi raztrobi, ter reče: ti trije so bili prvi za anarhiste zaznamovani, potem sta pa še dva zraven prišla, torej pet anarhistov v Loži, trije z imenom, dva neimenovana.

Ker se pa nihče s pridevkom anarhista ne baha, tako je jeden imenovanih pri sodnji hotel zvedeti, s kakšno pravico ga omenjeni krivi poročevalci anarhistom prišteva, in na ta način ga je pri kazenski obravnavi 27. dne novembra 1884 dotični gospod sodnik natanko poučil, da imenovani ni anarhist. — Vsaka šola da nekaj stane, in ker se dobri sveti ne morejo zastoj dajati, tako se je tudi takrat zgodilo. Obrekovalci je bil zaradi razžaljenja časti na 15 gld. globe za uboge obsojen in mora stroške kazenske obravnave trpeti.

In tako smo v Loži in sploh v Loški dolini anarhistov prosti, in želimo, da bi bili tudi krivih poročevalcev, katerih poročila se večkrat v škodo nedolžno obrekovanih in na korist ali čast takih poročevalcev v poštev jemljejo.

Ako bom kakšen sled o neimenovanih anarhistih dobil, bom precej naznanil, za zdaj mislim, da še po glavi obrekovalca rojita, ali pa skrita v njegovem zaznamniku tičita. I. . . .

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Dalje.)

O tem so se pa nazori v dež. zboru kranjskem spremenili. V XII. seji dne 16. okt. t. l. vsprejela se je namreč postava, katera — ako zadobi Najvišje potrjenje — odvzame mestu Ljubljanskemu od 1. januarja 1885 nadalje ono v postevah od 19. decembra 1874 in 26. oktobra 1875 zajamčeno mu, že preje omenjeno, izjemno stanje. Po takem imela bi mestna občina Ljubljanska ne glede na to, da ima urejeno ljudsko šolstvo brez pripomoči dežele, plačevati isto tako v normalnošolsko zaklado, kakor male občine po deželi, za katere mora vsako leto deželna zaklada pokrivati izdatne šolske nedostatke. Ta postava pa se v deželnem zboru vojvodine kranjske ni vsprejela vsled tega, ker so se morebiti pravne razmere od tedaj, od kar je izšla drž. šolska postava od 14. maja

Zaplakala sem in ložje mi je bilo. On je sedel zraven mene in molčal. Smilil se mi je, in sramovala sem se in jezila na samo sebe, da sem to storila. Gledala ga nesem, zdelo se mi je, da me on mora srdito ali pa začudeno gledati ta trenutek. Pogledala sem ga, krotki, rahločutni pogled, ravno kakor bi me bil prosil odpuščanja, bil je v me uprt. Prijela sem ga za roko in rekla.

— Odpusti mi! Jaz sama ne vem, kaj sem govorila.

— Da; pa jaz vem, kaj si govorila, in da si prav imela.

— Kaj? vprašala sem ga.

— Da je nama treba preseliti se v Peterburg, rekel je. — Da tu nemava nič početi.

— Kakor hočeš, rekla sem.

Objel me je in poljubil.

Ta večer sem mu jako dolgo igrala, on je pa bodil gori in doli in tiho sam seboj govoril. Imel je navado tiho govoriti sam seboj in saj sem ga po gostem popraševala, kaj da govori, in on je, pomislivši, povedal mi ravno to, kar je govoril: naj-

l. 1869. potom državnega postavodajalstva izpremenile. Nasprotno: te razmere ostale so iste.

Razlogi, ki so deželni zbor naveli k temu, da je v tretjem branji vsprejel omenjeni postavni načrt so čisto drugi in sicer taki, da se je čudom čuditi, kako so se v tako važnej in za prebivalstvo Ljubljanskega mesta tako delikatnej zadevi bavajati mogli. Iz poročila finančnega odseka kranjskega deželnega zbora od 14. oktobra t. l. razvidno je namreč, da se je ta postavni načrt priporočal deželnemu zboru v sprejetje zato, „ker troški ljudskega šolstva tako rapidno naraščajo, da jih ubogi davkoplačevalec na deželi skoro več ne premore“ in zato, da bi vsled tega tudi južna železnica, katere se predpisuje davek v Ljubljani, plačevala na njo pripadajoči delež normalnošolske zakladi.

Ostanimo pri prvem razlogu. Poročilo samo, še bolje pa debata, ki se je v postavnem načrtu vršila v zbornici, poučuje nas, v čem glavno vidi finančni odsek deželnega zbora kranjskega rapidno naraščanje stroškov ali prav za prav potrebin za ljudsko šolstvo. Poudarja se namreč ne le v poročilu, temveč zopetno tudi v zagovorih poročevalcevih v glavnej in specialnej debati, da bode potrebna skrbeti za to, da se učiteljskemu osobju povišajo plače. In ker stroškov, ki bodo s tem združeni, ubogi davkoplačevalec na deželi skoro več ne bode zmogel, zato mu ima pomagati davkoplačevalec Ljubljanski; zato ima on, ki je z davki brez tega isto tako, ako ne še bolj obložen, ko oni na kmetih; on, ki ima sicer res večji zaslužek, a vsled dražjega mestnega življenja in pomnoženih potreb tudi več stroškov — pr.pomoči, da se zboljša stanje učiteljev na njemu čisto tujih ljudskih šolah. To je prav čudno načelo; načelo, ki bi se v navadnem življenji dalo izraziti s stavkom: česar sam ne zmorem, k temu mi mora pomagati moj sosed.

Kdo si bode upal tajiti, da to ne diši po komunizmu in da je naravnost v protislovju ne le s § 66. drž. šolsk. postave od 14. maja 1869, temveč z vsem modernim postavodajalstvom, katero si prizadeva čuvati imetek državljanov in potegniti, kar se da, strogo določene meje mej mojim in tvojim?

Priznati se sicer mora, da so plače učiteljev na kmetih doslej res še, z ozirom na vedno rastočo draginjo, neprimerno in nedostatno uravnane in da je potrebno, da deželno postavodajstvo o tem oziru stori primerne preuredbe. Storiti ima pa to na svoje, oziroma na stroške dotičnih občin, isto tako, kakor je mestni zastop Ljubljanski, uvečevaje gori navedene razloge, povišal že pred letom plače učiteljem na mestnih ljudskih šolah. S tem je pač dokazal, da potrebe v tej zadevi pozna in da mu je resno do tega, v svojem delokrogu jih odpravljati; ne more se pa od njega nikakor zahtevati, da bi skrbel tudi za potrebe, ki so v tem oziru nastale deželi in drugim občinam. In drugi razlog? Neopravičen je isto tako, kakor prvi, kajti vsled njega bi imeli zato, ker je južna železnica obvezana plačevati priklade za normalnošolsko zaklado, plačevati jo tudi vsi ostali davkoplačevalci Ljubljanski, kar znači toliko, ko da bi se imeli v mestu, v katerem se nahaja jeden kaznjiv človek, zato ker se mej njimi nahaja, kaznovati tudi vsi ostali. Prisilenost take argumentacije jasna je na prvi pogled.

Konečno se je v deželnej zbornici — vendar le bolje skrito — navajal tudi tretji razlog za ome-

večkrat kake kitice, včasih pa kaka neumnost, po katerej sem izvedela, kake volje je?

— Kaj govoriš danes? vprašala sem ga.

Obstal je, pomislil, zasmehljaj se in odgovoril dve vrstici Lermontova:

. . . A on bezumnij prosit burji,
Kak budto v burjah jest pokoj!

„Ne, on je več kakor človek; on vse ve! pomislila sem; kako bi ga ne ljubila!“

— Ustala sem, prijela ga za roko in začela hoditi v isti stop ž njim gori in doli.

— Kaj? vprašal je on in zasmejal se, gledajoč me.

— Kaj, rekla sem jaz tiho! in nekaka posebna dobra volja se je polastila naju obeh, oči so se smejala, in delala sva vedno večje korake in vedno bolj sva stopala na prste. In s takimi koraki odpravila sva se v veliko nevoljo Gregorja in začudenje mame, katera je razkladala patiance v salonu skozi vse sobe v obednico, tam se ustavila pogledala drug drugega in zahotela se.

Čez štirinajst dnij, še pred prazniki, bila sva v Petrogradu. (Dalje prih.)

njeni postavitni načrt, namreč ta, da take izjeme ni v nobeni drugi kronovini tostranske državne polovice. Dejal sem: bolje skrito in to ne brez uzroka, kajti ta razlog je popolnem ničev. V mnogih deželah pokrivajo se namreč doslej še vedno potrebščine za ljudsko šolstvo po šolskih okrajih in sicer tako, da potem v smislu §. 66 postave od 14. maja 1869 nedostatke pokriva normalnošolska zaklada; v drugih in ta v manjšini kronovin pa se vrši stvar tako, kakor se je doslej na Kranjskem. Nikjer pa nimajo posebnih priklad za normalnošolsko zaklado, ampak povsod le za deželno zaklado. Titulum je tam tedaj ves drug in vsa uravnava v popolnem soglasji s §. 66 drž. šolske postave od 14. maja 1869; kar pa pri nas ni. Razvidno je to posebno iz dopisa solnograškega deželnega odbora, na kateri se je osobito skliceval v generalnej debati v deželnem zboru finančnega odseka poročevalec. Ako je deželni zbor s tem, da je vsprejel postavbo od 19. decembra 1874, popustil sam pravico zahtevati od južne železnice, da mu plača del deželnih priklad; ne gre nikakor popravljati to svojo tedanjo napako na stroške pri tem čisto nedolžnih davkoplačevalcev Ljubljanskih. Vsaj vendar južna železnica plačuje vse deželne doklade, katero se vsako leto predpisujejo.

Da si je deželni zbor kranjski vs-ga tega bil dobro v svesti, o tem nam priča zakonski načrt, ki ga je v zasedanji l. 1882 položil na zborniško mizo poslanec baron Apfaltrern in katerega je deželni zbor tudi vsprejel. Vsled tistega načrta imela se je južna železnica pač pritegniti k vplačanju priklad za normalnošolsko zaklado; ne pa z njo vred tudi davkoplačevalci Ljubljanski; — dokaz, da se je takrat dobro vedelo, da bi to bilo v skrajnej meri neopravičeno. Zato je tem bolj obžalovati, da je sedanja večina, katero je — kakor je to omenil v generalnej debati poslanec g. Grasselli — mestno prebivalstvo Ljubljansko po lani izvršenih volitvah tako veselo in navdušeno pozdravljalo, popustila ne le vse ozire do deželnega glavnega mesta, temveč pustila v nemar tudi čut pravičnosti.

§. 64 drž. šolske postave od 14. maja 1869 prepušča sicer deželnemu postavodajstvu, da ustanovi naslašč deželske ali okrajne zaklade, s katerimi se imajo pokrivati troški za one javne ljudske šole, katere nimajo in ne dobe posebnih prihodkov; vendar pa iz tega §. nikakor ne gre izvajati, da imajo za one občine, katere svojih šol ne morejo same vzdrževati, plačevati šolske priklade druge občine, katerih dohodki zadostujejo za vzdrževanje njih ljudskih šol.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

† Dr. Anton Prus.

Kakor da bi moral ubogi narod slovenski britkosti kupo do dna izprazniti, tako pobira neizprosna smrt najboljše naše rodoljube v najlepši moški dobi. Včeraj umrl je v Konjicah dr. Anton Prus, odvetnik in posestnik, narodnjak poštenjak, da mu je malo enačih. Podrobnejih podatkov iz pokojnikovega življenja nemamo na razpolaganje, le to vemo, da je bil več let koncipient na Dunaji, kjer se je marljivo pečal s politiko, da se je pred 12 leti preselil v Konjice, kjer je otvoril odvetniško pisarno in v kratkem postal narodni naš prvoboritelj ter že 1873. leta bil naš kandidat za državni zbor v skupini spodnje-štajerskih mest in trgov, da je duševno in gmotno deloval za narodni naš napredek, da je bil duša narodnemu gibanju v okraji Konjiškem, ki bode težko pogrešal takega izrednega moža, tako čist značaj, katerega so celo najbolj zagrizeni narodni nasprotniki spoštovali in častili. Kakor je bil v političnem življenju odločen, dosleden, jeklen, tako je bil v socialnem življenju ljubezniv in dobrosrčen in preverjeni smo, da bodo vsi Konjiški meščani brez razlike narodnosti obžalovali njegovo prerano smrt. — Lahka mu bodi zemljica in trajen spomin v srcih Slovencev!

— (Slovensko gledališče.) Včerajšnja predstava je bila le srednje obiskovana, ne vemo, je li bila temu povod huda zima, ali pa imamo povoda iskati v tem, da se je igrokaz „Na Osojah“ že mnogokrat predstavljaj. Igralo se je povoljno, osobito pa se je odlikovala v ulogi Osojke Marijane

gospica Zvonarjeva. Igrala je tako premišljeno in vrlo, da jo v tej ulogi z veseljem stavimo v jedno vrsto z gospico Nigrinovo, bila pa je tudi, zlasti v peči, tako brdka, da se ni moglo pojmiti, zakaj da se je Valentin brani. Gosp. Kocelj je Matijo izvršno predstavljaj, saj spada ta uloga mej njegove najboljše. Ostali igrači: gospice Petrinska, Verbančeva, Levoslava, gg. Danilo, Petrič, Novak so po moči sodelovali, vendar bi vsacemu trebalo povedati kaj na uho, kar pa bomo storili pri drugi priliki. Z. daves samo še to, da naj g. Notranjski uloge Zaloškega župnika več ne igra, kajti k temu treba premišljene igre, sicer je efekt nemogoč. Na par mestih pa smo tudi opazili, da se je preveč črtalo in da so vsled tega izostale epizode in podrobnosti, ki sicer niso neobhodno potrebne, ki pa vsekakor pospešujejo efekt.

— (Osobne vesti.) Davkarski pristav Anton Grundner imevovan je davkarskim preglednikom, začasni pristav Adolf Ruda in praktikanta Anton Vavpotič in Ivan Fink imenovani so stalnimi, Ignacij Klinc začasnim davk. pristavom.

— (Pojasnilo.) Po natančnej informaciji poizvedeli smo zgodovino remuneracij po 12 in več gold., o katerih smo včeraj pisali pod naslovom „Iz učiteljskih krogov“. Te remuneracije niso nikakor iz zloglasnih 600 gld., ampak dajo se po predlogu okrajnih šolskih svetov iz normalno-šolskega zaklada učiteljem, ki poučujejo več nego 28 ur na teden, ki poučujejo poljedelstvo, veronauk. Tako remuneracija dobi skoro slehern učitelj, ker je za to določenih 5—6000 gld.

— („Za druge“) izšla je 10. številka. Vsebinska: Dopis deželnega odbora kranjskega načelstvu „Zveze slovenskih posojilnic“. — Pravila „Zveze slovenskih posojilnic“. — Obrestna mera naših hipotekarnih dolgov. — Hipotekarni kredit in dosmrtni zavarovanje. — Razne stvari.

— (K razstavi ženskih ročnih del.) Razstava obeta biti jako zanimljiva, razen starih čipkarij in raznih načrtov c. kr. avstrijskega muzeja na Dunaji, obsegala bode razstava mnogo domačih izdelkov, mej drugimi na Tržaški razstavi mnogo občudovano preprogo gospice Jäkelove iz Idrje, koja je gospica s pomočjo svojih dveh sodelavk delala v svojih prostih urah skozi osem let. Tudi za razne, v to stroko spadajoče risarije je odmenjen poseben prostor in domači umetelniki so vabljeni, udeležiti se. Razstavljalci nimajo nikakih troškov. Izdelki naj se blagovolijo vsaj do 5. decembra vsak dan od 2. do 4. ure oddati v veliki dvorani tukajšnje realke. Prosi se ob enem, izdelkom pridejati ime lastnikovo in, ako se želi delo prodati, dotično ceno. Za prodajo ni treba nikake provizije.

— (Železnični vozni listi.) Kakor je bilo že jedenkrat omenjeno, posluževalo se je občinstvo doslej večinoma le takih vozni listov, na katerih je bil kolek — 5 kr. ali pa 1 kr. — prilepljen. A finančno ministerstvo jo z naredbo od 1. aprila 1884 št. 8559 zaukazalo, da mora s 1. januarjem 1885 počenši vsakdo pri oddaji na železnicah rabiti le vozne liste z utisnjenim kolekom. Ta obrok je pa sedaj z naredbo finančnega ministerstva od 2. novembra 1884 št. 34044 podaljšan do 1. julija 1885, tedaj sme vsakdo, ako o svojem času ta poslednji obrok ne bo zopet podaljšan, še do 1. julija 1885 posluževati se vozni listov s prilepljenim kolekom.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj popoldne obsodili so kmetskega fanta Alojzija Anžiča, zaradi hudodelstva uboja, na 2½ leta teške ječe. — Danes je bil obsojen kmetski blapec Tone Katern, ki je v Zgornji Planini kmetskega delavca Petra Simončiča v gostilnici pobil, da je v 14 dneh umrl na pet let teške ječe, poostrene s postom vsaki mesec in tamnico v dan zločina.

— (Vabilo na Preširno slavnost.) katero priredi literarno-zabavno društvo „Triglav“ dne 5. decembra 1884 v „Steinfelder Bierhalle“. Začetek ob 8. uri zvečer. — Spored: A. Beseda: 1. Pozdrav g. predsednika. 2. „Bobinjska“, zbor, uglasbil in društvu „Triglavu“ posvetil g. A. Foerster. 3. Slavnostni govor, govori stud. iur. g. A. Rogina. 4. „Strunam“, četverspev — D. Jenko. 5. „Danici“, zbor z bariton-solo — Dr. G. Ipavic. 6. „Slovo od mladosti“, deklamuje stud. phil. g. J. Bezjak. 7. „Kitica slovanskih pesnij“ — A. Tovačovsky. Spremlja na glasovirji g. dr. B. Ipavic. 8. „Moja rožica“, četverspev — A. Nedved. 9. „Sirota“, zbor s tenor-solo — A. Hajdrih. 10. „Zvezna“, zbor — A. Nedved. B. Zabava. Odbor.

— (V Trstu) jih je od nedelje do včeraj popoldne 35 za osepnici zbolelo, 16 pa umrlo. Za nepravimi osepnici zbolelo jih je 23. —

Razne vesti.

* (Dohodki od kolekov.) V prvi polovici 1884 l. vrgli so našej državi po vseh v državnem zboru zastopanih deželah koleki, kolekovane menjice, koleki od časopisov, pratik itd. vkupe 8,632.309, v prvi polovici lanskega leta pa 8,745.300 gld., toraj letos za 112.991 gld. ali 1.3% menj.

* (Sneženi zameti.) Huje nego v naših slovenskih pokrajinah razsaja silna zima v bratskih deželah. Po Česke, Moravske, v Galiciji in Šleziji tako sneži vstrajno dan na dan, da so železnice polteh kronovinah ves promet ali ustavile ali pa vozijo tu in tam vlaki prav počasi in z velikimi zamudami.

* (Kolera.) V stolici južno-amerikanske republike Uruguay, v mestu Montevideo navstala je zadnje dni kolera. — V Španiji jela je kolera, ki je že popolnem ponehala, zopet razsajati. — V Parizu ta kužna bolezen dan na dan odjenjuje, a vendar je pobrala od 16. do 22. m. m. še 238 osob. —

* (1 milijon patron.) Iz Rotweila na Vitemberškem dospela je 27. m. m. s smodnikom obložena ladija v Urfahr, od koder je peljala po kratkem počitku jeden milijon patron dalje v — Beigrad. —

* (Požar v tovarni.) 25. m. m. jutraj pogorelo je v Rigi vsled eksplozije v nekei cevi glavno poslopje tovarne za izdelovanje žice. Ogenj uničil je tudi nekoliko blaga. Tovarna zavarovana je s 150 000 rubljev.

* (Turške učiteljice.) Minoli teden napravile so v Carigradu pri naučnem ministerstvu v prisotnosti posebne komisije štiri mlade Turkinje (hamums) učiteljski izpit z izvršnim vspehom. Ispitane Turkinje poučevale bodo po dekliških šolah turške stolice razun raznih predmetov tudi ženska ročna dela. To je prvi slučaj, da so si Turkinje izvolile učiteljski stan in delale pedagogičen izpit.

Vabilo.

Kakor je znano, začelo je društvo Čitalnica v Rudolfovem s podporo domoljubov že pred desetimi leti zidati svoj lastni dom, kateri je zdaj gotov. Ne samo čitalnični udje, ampak cela Dolenjska je žrtve prinašala, da se je to veličansko podjetje častno dovršilo; a zdaj še primanjkuje znotranja oprava, ki bode jako mnogo stala.

Ker so udje narodne čitalnice v Rudolfovem za to poslopje velikih žrtev prinašali, nadejajo se, da jih bodo tudi mile posestrime in razna druga društva podpirale, bodi si s tem, da se čisti dosesek kake veselice v ta namen nakloni ali pa prostovoljni darovi nabirajo in podpisanemu predsedništvu pošiljajo. Taka podpora ne bi samo zmogla uresničenje stavljenega smotra, ona bi tudi ukrepila vez narodne skupnosti in bratovsko ljubezen.

Pa tudi vsacega domoljuba sveta dolžnost je, to važno narodno podjetje podpirati, da se narodna čast reši in da se poslopje tako uredi, kakor to zahteva dober okus in umetnost, katerim je to poslopje posvečeno v izpodbujo in izobraženje slovenskega naroda na Dolenjskem.

Da narodni dom v Rudolfovem svojo svrho doseže, je treba dvorano in znotranje prostore veličastnega poslopja primerno okrasiti in z raznimi umotvori ozaljšati, za kar do zdaj nabrana svota ne zadostuje.

A tudi te težave se bodo premagale, ako vsak, čegar srce bije za narod in za njegov vzvišeni poklic, nekoliko žrtvuje in z malim darom to blago podjetje podpira.

Pred vsem pričakujemo od nežnega spola, od milih gospej in gospic, z jedno besedo, od vrljih Slovenk, da bodo mej seboj doneske nabirale in na žrtvenik domovine prinašale. Slovenskim mladeničem in možem, ki navdušeno sodelujejo v duševni borbi za narodne pravice, pa toplo priporočamo, da ne samo z besedo, ampak tudi z dejanjem pokažejo, da jim je mar za razvoj svojega naroda.

Ob enem se usoja podpisani uljudno vabiti k slovesnemu otvorjenju dvorane, ki se bode prihodnje leto vršilo v Rudolfovem; čas in program se bode kasneje naznanil.

Prostovoljni doneski naj se blagovolijo kmalu poslati predsedništvu Čitalnice v Rudolfovem.

Rudolfovo 26. dan novembra 1884.

Dr. Albin Poznik,
predsednik.

Poslano.

Odgovor.

Tukajšnji dnevnik „Slovenec“ je Ljubljanskim pekomo dolgo tega oponašal, da tako majhne zemlje ko lesnike pečejo in da ne pusté tudi revežem se blagoslova nizke cene žita udeležiti. Nadalje piše, da čeravno ima pšenica

zelo nizko ceno, so žemlje take, kakor takrat, ko je bila pšenica po 4 gld. mernik.

Na to jaz odgovarjam, da ni res, da bi bile žemlje zdaj toliko velike, kot takrat, ko je bila pšenica po 4 gld. mernik. Vsak, ki je 40 let star, se lahko spominja, da so bile leta 1854 in 1855 in druga leta, ko je bila pšenica po 4 gld., žemlje dosti manjše, ko so zdaj. Res je, da ima pšenica zdaj nizko ceno, ali drugi stroški so v primeri k prejšnjim letom veliko večji, drva so še enkrat dražja, delavci, pekovski pomočniki zahtevajo zdaj še enkrat toliko plačila kot v prejšnji dobi, da molčim od drugih velikih stroškov, ki zdaj peke zadenejo, katerih prej ni bilo. Poročevalec v „Slovenca“ bi se naj ne oziral ne le na nizko ceno pšenice, ampak tudi prevdaril, kako velike stroške imajo pekovski mojstri, pri tem pa pečejo vendar tako veliki kruh, kakor malokje v kakem mestu. Se ve da, kdor pa „Kaiseržemlje“ je, temu ni pomagati!

(775)

Pekovski mojster.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
1. dec.	7. zjutraj	737.07 mm.	— 8.8°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	737.60 mm.	— 5.4°C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	738.83 mm.	— 12.8°C	brezv.	megla	

Srednja temperatura — 9.0°, za 10.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 2. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 90	k.
Srebrna renta	82	85
Zlata renta	104	45
5% marna renta	97	20
Akcije narodne banke	872	—
Kreditne akcije	305	40
London	123	—
Napol.	74	—
C. kr. cekia.	77	—
Nemške marke	60	10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	75
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld. 171	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	104	35
Ogrska zlata renta 6%	123	85
„ papirna renta 5%	95	80
„ stajerske zemljišč. od vez. oblig.	90	85
	104	50

Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117	gld. —	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	90	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	—
Kreditne srečke	100 gld. 180	—	—
Rudolfove srečke	10	18	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	105	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	—	—

Oznanilo.

Okrajna posojilnica v Ljutomeru.
registrirano društvo z neomejeno zavezo, boče od **1. januarja 1885** naprej od hranilnih ulog in opravičnih deležev **5%** obresti plačevala in od posojil od svojih udov **6%** obresti prejemala.

(774)

Načelstvo.

Prodaja posestva.

V Svetji pri Medvodah, prav blizu železniške postaje in dveh tovarn, proda se lepo, za vsako podvzetje pripravo **posestvo**, ki obsega hišo z vrtom in 3 orale njiv in travnikov, katerim se pa lahko pridra še več, če kupec želi. — Pogoji se zvedo pri posestniku **Fran Kavčič-u** v Medvodah h. št. 10.

Št. 294.

(765—2)

Razglas.

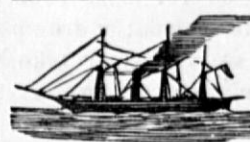
Od mestnega županstva Radovljiskega se daje na znanje, da bode vsled privolitve visoke c. kr. deželne vlade za Kranjsko od 11. julija 1884, št. 6634, v občini Radovljica od sedaj na letnem sejmu na sv. Gregorija (12. marca), na Binkoštni torek in 13. decembra (sv. Lucija) tudi sejm za živino. Ako je 12. marca ali 13. decembra nedelja ali praznik, bode letni in živinski sejm drugi dan. Do sedaj obstoječi letni in živinski sejmi na sv. Jurja (24. aprila) in sv. Simon-Judeža (28. oktobra) ostanejo še na dalje.

Mestno županstvo v Radovljici,
dné 20. novembra 1884.

Prodaja posestva.

Lepo posestvo, krasno ležeče tik okrajne ceste **Mo-kronog-Novomesto**, obstoječe iz 8 oralov njiv I. razreda, 3 oralov gozda, hiše, gospodarskega poslopja z vrtom, proda se iz proste roke. — Nat. neneje poizve se v upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(762—3)

Mejnarnodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Surrey“, 4200 ton, okoli 12. dné decembra. Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano** d. Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

COMPASS
KLEINER & KÖNIG
AMSTERDAM

R. GÄRDNER & Co.,
tovarne za štampilje,
Dunaj, IV., Hauptstrasse 49 in
Atzgersdorf pri Dunaji ob j. žel.

KLEINER & KÖNIG
AMSTERDAM

Priporočajo za božično sezono razen svetovno znanih štampilj vseh vrst in specialitet žepnih štampilj, medalijonov, kresil, nožev itd. s štampiljami, 4 jako fine čudovite patentovane novosti!!!

Patentovano sport-kresilo s štampiljo	gld. 2.50
Patentovani žepni nožek s štampiljo	2.50
Isti s svedrcem za odmaš. steklenic s štamp.	2.70
Medalijon z ven potegljivim daljeglom	2.50

(Ne presežajo normalne velikosti.) (760—2)

Ploske za štampiljo: sport-kresilo 43—II; nož 40—5; vse vkupe proti poštnemu povzetju ali s predpošiljavo zgornjega zneska in natančne objave teksta štampilje.

Izurjeni dacarji

zmožni slovenskega jezika dobijo službo takoj ali pa ob Novem letu. — Pri pisarnih ponudbah naj vsak naznani, kje je zdaj kaj dela in kdaj (v katerem času) sedanjo službo lahko zapusti, — potem se mu bo tudi pisarno naznani, ali bo v službo vzeti ali ne. Podpisani ne povrne nikakih stroškov, ako prosilec službo doseže ali ne.

V Ljubljani 1. decembra 1884.

(772—2)

Ant. Dekle.

Velika partija 1 (788—70) ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gld.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliči smatrati kot ponarejeno.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliči

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in kite itd., malo časa čez se rabi, pa mine popolnoma trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje“ po dr. Maliči z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.; pravega prodaje samo

lekarna „pri samorogu“ JUL. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu JUL. pl. TRNKOCZY-ju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protisrkej bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in že več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, izšel je čudovit uspeh, da so se po kratkej rabi tega zdravila opostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jedneake bolezni priporočam. — Vašej blagorodnosti pa izrekam najprišrečnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

(702—5)

Fran Jug,
posestnik v Šmarji p. Celji.

Naročila z dežele izvrše se takoj v lekarni „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja
na Mestnem trgu v Ljubljani.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000
mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučajem ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
6 dobit. a mark	1500
515 dobit. a mark	1000
1036 dobit. a mark	500
29020 dobit. a mark	145
19463 dobit. a mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Vkupe 50.500 dobitkov in poleg tega še jedna premija pride v sedmih razredih gotovo do odločitve.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,290.100 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali, kakor tudi zaradi največje močnejše garancije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena obema podpisanim trgovskima hišama in vsaki, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na nje obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročiti prideljati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitev izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda, katero bode **10. in 11. decembra**, velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeležene uradno, z utisnim državnim grbom listo dobitkov, katere razločno naveda številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeno smo ne ugaajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

10. decembrom 1884

doposlati direktno na jednega podpisanih glavnih loterijskih bureau.

M. STEIN, VALENTIN & C.,

Steinweg 5.
HAMBURG.

Königstrasse 36—38.
HAMBURG.

Žrebanje prvega razreda je uradno na **10. in 11. decembra t. l.** stalno določeno.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanju, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka.

(735—9)